

ตัวหนังสือไทยต่างๆ นอกราชอาณาจักรไทย

นำเสนอเมื่อ : 1 ส.ค. 2551

อักษรขอมบรรจง

อักษรมอญ

ในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ไทยเข้ามามีอำนาจ ครอบครองดินแดนทางลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนพม่า เมื่อได้ตั้งมั่นอยู่ในดินแดนลุ่มแม่น้ำอิรวดีแล้ว ก็ได้แผ่อิทธิพล เขาคบครองดินแดนทางตอนเหนือของสุวรรณภูมิ ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๖ และได้พยายามแผ่อิทธิพล เขามาในดินแดนลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ถูกไทยยับยั้งไว้ แต่อิทธิพลของพม่า ได้ครอบคลุมไปถึงลานนาไทยและไทยใหญ่ ทำให้ชาวไทยหลายเผ่า ได้รับเอาตัวหนังสือของพม่า ไปดัดแปลงใช้

จะเห็นว่าตัวหนังสือของไทยใหญ่ และกลุ่มคนไทยทางภาคเหนือหลายเผ่า มีลักษณะคล้ายตัวหนังสือมอญ และพม่า

อักษรพม่า

ชาวไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักรไทยหลายเผ่า ต่างได้ดัดแปลงสร้างตัวหนังสือไทยขึ้น ใช้เขียนภาษาของตน ซึ่งภาษาไทยเท่านั้น เป็นสิ่งสำคัญที่เชื่อมโยงให้รู้ว่า กลุ่มคนเหล่านี้เป็นคน ที่มีเชื้อสายไทยด้วยกัน ถ้าจะแบ่งเผ่าไทย ที่อยู่นอกราชอาณาจักรไทย อาจจะแบ่งได้เป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้ ๔ กลุ่มด้วยกันคือ

๑. กลุ่มไทยน้อย ที่อยู่ในลานนาไทย ลิบสองปันนา ซึ่งอยู่ทางเหนือของไทย ได้แก่ ไทยลื้อ ไทยเขิน ไทยยอง เป็นต้น

๒. กลุ่มไทย ที่อยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอินโดจีน บริเวณอ่าวตังเกี๋ย พวกที่อยู่ในล้านช้าง หัวพันทั้งห้าทั้งหก ได้แก่ ลาว ไทยดำ ไทยขาว และอื่น ๆ

๓. กลุ่มไทยใหญ่ ที่อยู่ในแคว้นฉาน ทางภาคเหนือของพม่า มีเมืองเชียงรุ่ง เมืองเชียงตุง เป็นต้น และพวกที่อพยพ เข้าไปในแคว้นอัสสัมของอินเดีย ได้แก่ ไทยอาหม ไทยข่าดี และพวกอื่น ๆ

๔. กลุ่มไทย ที่ยังคงอยู่ในดินแดนตอนใต้ และตะวันตกของจีน ได้แก่ พวกไทยไท้ ไทยนุง ไทยทุงเจีย และอื่น ๆ

ตัวหนังสือของกลุ่มพวกไทยน้อย

พวกลานนาไทย และลิบสองปันนา ใช้อิทธิพลของพม่า รูปแบบตัวหนังสือของพวกไทยกลุ่มนี้ จึงมีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอักษรมอญ การเรียงคำควบคู่กัน ก็ใช้ตัวพยัญชนะเรียงซ้อนกันทางด้านตั้ง คือตัวหนึ่งอยู่บนอีกตัวหนึ่ง ลักษณะแบบเดียวกับอักษรมอญ และอักษรขอม แต่ก็ได้รับอิทธิพล ของตัวหนังสือไทยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชไปด้วย จึงมีรูปตัวหนังสือบางตัว มีรูปแบบผสมผสาน ระหว่างอักษรมอญ กับอักษรไทยสมัยสุโขทัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ตัวอักษรไทยลื้อและไทยลานนา ได้รับเอารรณยุกต์ เอก โท ของไทยไปด้วย

